

– Gondolatok Csaba Ferenc kiadatlan versgyűjteményéről –

Nem titok, sajnos valós tény, hogy az Európai Unió kétség kívül, konokul kitagadja múltunkból a kereszténységet, a kereszténység alapját, egyszerűen: keresztény örökségünket. Erre határozottan felhívta a figyelmet mind az olasz Roberto de Mattei professzor, mind a mi Kossuth-díjas írónk, Czákó Gábor. Ezzel a tendenciával szimpatizálók támadták és támadják hazánkat éppen azért, mert félévszázados Istentagadó, kommunista pártállam alkotmányát felváltó új Alkotmányunkat keresztény alapokra helyezték, kifogásolják, hogy abban Isten neve szerepel s az ország hivatalos neve „Magyarország” s nem „Magyar Köztársaság”, mint pl. „Olasz Köztársaság” vagy „Francia Köztársaság” „Italia” és „France” helyett stb.

A fenti Kossuth-díjas írónk – hogy hazai példánál maradjunk – helyesen és jól mutat rá arra is, hogy világviszonylatban – tehát nemcsak hazánkban – a bennünket állandóan torpedózó kultúripar ontja a keresztényellenes termékeket, nem tartja tiszteletben, nem kíméli a keresztény értékeket, a közösséget, a családot, a hagyományokat, a nemzeti érzést. Korunkban lépten-nyomon az emberek gyökértelenítésére irányuló tudatlanítás tapasztalható. A fiatalok megnyerésére, meghódítására törekvő szórakoztatóipar a tudást, a szépséget, az igazi kultúrát, szellemiséget mellőzi s a hülyítő, agyon reklámozott giccs- és gagyi termékek áradatának eredményeként egyre inkább az emberek testi-lelki kiürülésének vagyunk szemtanúi. Ebben az egyre kaotikusabbá és istentelenné váló világunkban kimondottan jóleső, lelkileg felemelő érzés volt számomra Cs. Pataki Ferenc ezen CREDO c., 82 nagy lélegzetű és horderejű versét magában foglaló kézirat-gyűjteménye, amely szinte a nagybőjti időszakhoz illő lelkigyakorlatnak is beillő magasztos, mélyen elmélkedő és elgondolkoztató élményt jelentett számomra. A 63 éves szerző 2002-2012 közötti tíz esztendő költői termését tartalmazza és az alábbi három fejezetre tagolódik: *A második „I” betű, Elárvult szavak, A hetes megkésett jelentése*. A gyűjtemény címe egy mélyen hívő, katolikus költőember hitvallására utal: CREDO, azaz HISZEM/HISZEK...

Gondolatai széles spektrumon mozognak: „elégikus hangulatrögzítés, vallásos témák és kozmikus filozófikus gondolatok” [Dr. Márfi Gyula érsek] vésődnek lelkünkbe és elménkbe. Ebben az egyre inkább elembertelenedő, keresztényfóbiás világunkban különösen lélektisztító hatást gyakoroltak rám ezen költemények, sőt ezen nagybőjti időszakhoz méltóan szinte a krisztusi keresztút végigjárásának tűnt minden egyes sor, gondolat. Nemcsak az ún. Istenhez szóló költeményekben, hanem a mindennapi élet pillanataitól ihletett versekből is kisugárzik mély vallásossága; szilárd Istenhite kidomborodik még a látszólagosan kételkedő, pillanatnyi gondolataiban is. Verseit olvasván, a költővel együtt, rádöbbenünk végtelen kicsinységünkre, nyomasztó porszemnyi mivoltunkra, s ez a felismerő rádöbbenés szinte felébreszti bennünk a megtérés és a bűnbánat-bűnbocsánat vágyát.

Istenhez szóló vagy hozzá forduló költeményei mintegy neki küldött üzenetek, kérések, kérdések, könyörgések. Ezek a magányos, Isten felé forduló, unilaterális kollokviumok, sőt, inkább monológok után szinte odakívánkozik zárszóként: „Amen!”, azaz „Úgy legyen!”... Az embernek az az érzése támad, mintha bibliai szöveget olvasnánk a költő sajátos látószögű, lírai tolmácsolásában. Jézus szenvedéstörténete tárul eléink a szerző lelkivilágán keresztül, amelyben visszatükröződik az évezredek óta gyarló, esendő ember, legyen az egyéni- vagy általános érvényű lelkiismereti kérdés vagy probléma.

A fejezetcímadó költemények szinte nemcsak az adott fejezetek összegezői, hanem az egész versgyűjtemény gerincét, lényegét adják, a kötet cím határozott megerősítését még inkább hangsúlyozzák: CREDO, azaz a mélyen vallásos, keresztény költőember szilárd hitét Istenben, aki tisztában van a saját és az egész emberiség gyarlóságával s éppen ezért is minden egyes sorából érződik a megtisztulás igénye, Istennek tetsző teremtménnyé válás megvalósítása.

Nem érzéketlen az elesettek, szegények problémáival szemben sem, kéri az irgalmas Isten segítségét számukra is. Hangot ad a történelmi-, társadalmi-, szociális tragédiáknak, a hitvesi szerelem-szeretet érzéseinek, neves személyiségeknek, költőknek, a magzatgyilkosságoknak, az öregedés- és elmúlás, valamint a túlvilági lét gondolatvilágának is teret enged ebben a versgyűjteményében, amely legnagyobb részben kozmikus theophania [teofánia]-költészet, amely értékes tartalmi és lírai példája, tanúbizonysága a bennünket ismerő és szerető, végtelen és örök Istenben való hitnek: abban, aki - Dr. Márfi Gyula érsek szavaival - „nem hagy engem a semmibe zuhanni, lenyúl értem a magasból és magához emel engem, akinek mindenhatósága, mindentudása, végtelensége és örökkévalósága részesévé tesz engem”. (Ferrara, 2013. március 26.)

Dr. B. Tamás-Tarr Melinda*
Felelős Ig. és Főszerk. Kiadó
Osservatorio Letterario Ferrara e l'Altrove
(O.L.F.A.)
Ferrara, Italia

* Magyar-történelem-olasz szakos tanár, irodalomtörténész- és kritikus, műfordító, költő, író, újságíró és publicista.

VISSZHANG

Kivonat a költő 2013. április 24-i elektromos leveléből

Drága Melinda!

[...]

Drága Melinda! Nem tudom, milyen módon tudom én meghálálni Önnek azt a sok szívességet, amit verseimmel kapcsolatosan tesz irányomban! Hálásan köszönöm a küldött [folyóiratot](#), amelyhez csak gratulálni tudok. Ilyen reprezentatív kivitelezésű irodalmi lappal még nem találkoztam, és csak sajnálni tudom, hogy nem tudok olaszul. Egy ilyen lapban megjeleneni számomra „hátborzongatóan” nagy öröm! Soha nem mertem volna gondolni arra, hogy az én versikéim egyszer Olaszországban megjelenhetnek, ráadásul olasz nyelven is. Őszintén, ez számomra a csodával felér! Nagyon – és hálásan – köszönöm!!! Bevallom, álmaimban sem reméltem, hogy verseimről ilyen elismerő véleményt fog megfogalmazni! Nagyon, de nagyon köszönöm! Bevallom azt is, hogy az életemben legszebb, legértékesebb írás, melyet valaha kaptam. Nem tudom elégszer megköszönni [...]

[...]

Drága Melinda! Búcsúzól, még egyszer hálásan köszönök mindent! Ha egyszer verseim kötet formájában megjelennek, annak bevezetője természetesen az Ön gondolatai lesznek. Kezeit csókolja:

Csaba Ferkó